

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Наіфа Самера Ясіня щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 28 Закону України „Про регулювання містобудівної діяльності“

м. К и ї в
14 квітня 2020 року
№ 84-2(II)/2020

Справа № 3-65/2020(125/20)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Наіфа Самера Ясіня щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 28 Закону України „Про регулювання містобудівної діяльності“ від 17 лютого 2011 року № 3038–VI (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343).

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Наїф Самер Ясінь звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині першій статті 8, частині четвертій статті 13, частині другій статті 19, частині першій статті 42 Конституції України (є неконституційними), положення частини четвертої статті 28 Закону України „Про регулювання містобудівної діяльності“ від 17 лютого 2011 року № 3038–VI (далі – Закон).

Відповідно до частини четвертої статті 28 Закону розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, «...регламентування в частині 4 статті 28 закону України „Про регулювання містобудівної діяльності“ іншого порядку, ніж визначений існуючим законодавством, порушує право позивача на вільне та безперешкодне здійснення підприємницької діяльності, ... порушує принцип рівності та верховенства права, дає можливість державному органу діяти на власний розсуд, а не лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України».

До конституційної скарги долучено копії постанови Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області від 25 березня 2016 року, постанови Вінницького апеляційного адміністративного суду від 18 липня 2016 року, постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 24 грудня 2019 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

2.1. У конституційній скарзі Наїф Самер Ясінь зазначає, що «...законодавець передбачив порядок звернення у випадку, коли особа забажає встановити тимчасову споруду для провадження підприємницької діяльності. Однак оспорювана норма ч.4 ст.28 закону України „Про регулювання містобудівної діяльності“ відводить від сукупного нормативного регулювання уже існуючого порядку. ... виходить за межі розуміння господарюючого суб'єкта щодо його поведінки для реалізації наміру встановити тимчасову споруду. ... нічого не визнаючи, відсилає...підприємця до якогось порядку, встановленого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування».

Фактично в конституційній скарзі йдеться про оцінку законодавчо закріпленого механізму реалізації наміру щодо встановлення тимчасової споруди. Однак автор клопотання не зазначив, як саме застосовані в остаточному судовому рішенні оспорювані положення Закону порушили його конституційне право на підприємницьку діяльність.

Таким чином, Наїф Самер Ясінь не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень частини четвертої статті 28 Закону, що порушує вимоги пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу також зазначає, що „державний орган повинен був вирішити заяви щодо видачі паспортів

прив'язки самостійно, а не передавати їх на розгляд іншого органу. Натомість він отримав заяви і передав їх на розгляд іншому державному органу, а останній в свою чергу скерував їх на розгляд до постійної комісії з питань містобудування, земельних відносин та охорони навколишнього природного середовища“. У зв'язку з цим автор клопотання вважає, що відбулося порушення вимог частини другої статті 19 Конституції України, оскільки органи державної влади діяли не у спосіб, що передбачений чинним законодавством.

З огляду на наведене можна дійти висновку, що фактично йдеться про надання оцінки діям органам державної влади при реалізації державної політики у сфері містобудування, однак розгляд такого питання не належить до повноважень Конституційного Суду України відповідно до статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Наіфа Самера Ясіня щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 28 Закону України „Про регулювання містобудівної діяльності“ від 17 лютого 2011 року

№ 3038–VI на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**